

Expert, Imunolog profesor Turánek: ROZHODUJÍ O NAŠEM ZDRAVÍ, ALE NIKDO PŘITOM ZA NIC NENESE ODPOVĚDNOST! (Rozhovor)

- CZ24 News | 26. ledna 2022

ČESKO: Přestože z dětství všichni známe povinné očkování, tak v případě vakcín proti covidu-19 se nejedná jen o další očkování navíc. Nejenže jde o jinou nemoc, ale jde i o jinou technologii, kde u mRNA vakcín zcela chybí informace o možných dlouhodobých následcích, například o ohrožení plodnosti. U starší generace by to nebylo až tak znepokojující, ale u lidí v produktivním věku, nebo dokonce u dětí, jde o nepřiměřené riziko i kvůli tomu, že pro ně koronavirus nepředstavuje fatální hrozbu. „A kdo si to tedy vezme na zodpovědnost?“ – ptá se v předchozí části našeho rozhovoru imunolog, profesor Jaroslav Turánek, a dodává: „Snad těch 2500 akademiků, kteří podepsali nějakou petici, z nichž 99 procent o této problematice nic neví? A na základě toho bude rozhodovat kdo? Protože něco tvrdí nějaký MESES, kde je odborníků na vakcíny minimum, tak budou celou generaci, celý národ vystavovat riziku?“

Martina: Když se rozhlížím, tak je zjevné, že zaklínadlo „vakcinujte se!“ překrylo jakoukoliv snahu covid léčit. Ale přece i z léků je docela kšeft, tak proč se neinvestuje raději do nových léčiv?

Jaroslav Turánek: Máte tady dvě konkurenční komodity, vakcínu a léky. Léky, které někde používají, a říkají, že s úspěchem, a jinde se to potírá. Na to si pozvete odborníka na terapii covidu. Nechci spekulovat, říkám, že jsou tady dvě komodity, které spolu soupeří. U léků soupeření není, máte tam neschválený ivermektin, isoprinosin, monoklonální protilátky, nebo kovalescentní séra. To si nijak nekonkurují, a každý má opodstatnění v určité fázi onemocnění. Pak jsou tam klasická antivirotika, remdesivir. Toto vše jsou léky, které si nekonkurují, jejich aplikace může být současná, to znamená, že je tam jakási synergie.

A vedle toho máte velkou část hnanou neskutečnými penězi, a to jsou vakcíny. A i ty se mezi sebou kanibalizují, a zůstane jeden vítěz, pravděpodobně Pfizer. Ale teď nastoupí druhá garnitura vakcín, což budou inaktivované celovirové vakcíny. Za nimi už se tlačí to, co může být v kombinaci s celovirovými vakcínami optimální variantou, a co může přinést úspěch, a to jsou rekombinantní vakcíny, třeba Novavax, na bázi imunitně stimulačních, tvořených spike proteinem a saponinem.

A potom úplně někde na chvostu, je to, co třeba děláme my. Prokázali jsme poměrně slušné výsledky. To jsou rekombinantní vakcíny na bázi domén ze spike proteinu. Multiepitopové domény, které by mohly být podávány neinvazivně. A to myslím, je jedna z možností. Nevím, jak se prosadí, ale z hlediska respiračních onemocnění potřebujete vakcínu před sezónou tak, aby to vydrželo pár měsíců a aby vydržela slizniční imunita. Její podání jsou málo invazivní, intradermální.

Martina: Vy mě dnes zničíte, pane profesore.

Jaroslav Turánek: To jsou systémy malých krátkých mikronových jehliček, kterých je tam desítky, vy to propíchnete přes stratum corneum, což je vrchní vrstva kůže, do epidermis, kde je spousta takzvaných Langerhansových imunitních buněk, které si přeberou antigen, a vyhodnotí a navodí

imunitní odpověď. Což jsou neinvazivní věci, vyhnete se problémům s tím, že dostáváte vakcínu blízko neuromotorickým nervům. A zánět neuromotorického nervu přináší další problémy, o čemž se nemluví. Vyhazuje se miliarda denně na protikoronavirová opatření, čili zadlužuje se stát neskutečnými penězi – a tady peníze chybí na výzkum.

V roce 1994 byl zrušen Ústav sér a očkovacích látek, založený v roce 1924, který měl za sebou bohatou historii a mnoho slavných odborníků a mezinárodních úspěchů. A kde máme pokračovatele?

Martina: Kdo tento výzkum vede? Kdo ho dělá? Češi? Kanadani?

Jaroslav Turánek: Výzkum třeba jen na rekombinantní vakcíny probíhá asi na 70 pracovištích. Ale jedna věc je akademický výzkum, a druhá, jestli to někdo tlačí dál. V roce 1994, už jsme o tom mluvili, byl zrušen ÚSO, tedy Ústav sér a očkovacích látek, který byl založen v roce 1924, který měl za sebou bohatou historii a spoustu mezinárodních úspěchů. Byli tam vědci, které jsem zmínil, kteří pracovali pro WHO, a pracovali pro vakcinační kampaně ve světě. A kde máme jejich pokračovatele? Jsou to ti, kteří tady vystupují v médiích a kteří jsou zaháčkovaní v různých firmách a mají z toho byznys? Ti to nejsou.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Martina: Jak je to dnes s nezávislostí vědecké práce? Myslím právě v těchto oborech. Někdo je placen ze soukromých peněz, jiný ze státních, a pak musí spoléhat na grant – je v tomto systému možno bádát naprosto svobodně, a být ve výzkumu nezávislý?

Jaroslav Turánek: To bychom si museli definovat, co to je svobodné bádání. Dneska je věda velice drahá věc. A vlastně veškerá věda, pokud nejste matematik a nestačí vám tužka a přemýšlení, nebo pokud vám nestačí počítač, je extrémně drahá, to vám tatínek nezaplatí, takže musíte mít někde zaměstnání, ve státním výzkumu, nebo jste zaměstnancem soukromým, a tím pádem plníte nějaké zadání. I když jste zaměstnancem na státní univerzitě, tak musíte mít peníze na vybavení.

Já jsem strávil 20 let tím, že jsem sháněl peníze na vybavení. Potřebujete mít tým poměrně kvalitních lidí. Dneska univerzity chrlí spoustu studentů, a když potřebujete sehnat někoho kvalitního, tak to je problém, protože většina studentů do vědy nechce, protože nejsou naivní. A přece jenom, když už v 25 letech vyjdete ze školy, tak chcete mít rodinu, chcete žít, a ne být dalších pět let studentem, krajanem, tovaryšem, děvečkou pro všechno, takže to spoustu lidí ani nezajímá. Už jsem vychoval plno studentů, kteří mi řekli: „Ještě to zkusím, jinak půjdu z vědy pryč, do nějaké firmy.“ Jednak si více vydělá, potřebuje platit složenky, chce bydlet, chce mít rodinu a nějak ji slušně živit, a ne po sobotách a nedělích smolit nějaké články, aby splnil. To dnes spousta lidí nechce.

A romantiků, kteří tam setrvávají, je minimum. Takže jaká nezávislost? Jste závislá na tom, jestli dostanete granty, a česká věda je dnes postavena na tom, že sháníte grantové prostředky, ale v grantových agenturách není tolik prostředků, aby to uživilo nějaký ústav. Ústavy dostávají finanční

minimum, aby mohly existovat, a pak si musí sehnat grant. Ale výzkumy mají skoro generační horizont, to znamená, nové technologie, nové principy ve vakcínách, hledání adjutantů, to není na dva, tři roky, to je dlouhodobý program, než je na konci třeba nějaký systém, který lze použít a vyzkoušet ho potom dál. Vždy jste závislá na finančních prostředcích.

Nemáme vlastní farmaceutický průmysl, který byl zničen a skoupen zahraničními firmami. Byli jsme jednou z farmaceutických velmocí. A co nám tady zbylo?

Martina: Myslela jsem to mimo jiné také tak, zdali v případě, že byste vy, a vaše pracoviště, plus dalších 69, jak jste mluvil o asi 70 pracovištích, vytvořili jiný typ vakcíny, tak jestli je šance, že může být bezpečnější, třeba i účinnější, než ty stávající, a zda je šance přeprat současnou vakcinační nomenklaturu?

Jaroslav Turánek: Musí za vámi stát silný investor, který je schopen v krátkém čase zajistit vývoj a výzkum vakcíny. Dovedete to do stadia, kde jste schopen to v dobré praxi vyrobit, abyste se mohl bavit se SÚKLeM o klinickém testování. Do této doby je to poměrně levná záležitost. Jakmile dojde ke klinickému testování, tak prostředky narůstají.

Vzpomeňte si, jak pan doktor Petráš začal s tím, že by se snažil udělat inaktivovanou vakcínu, a jak se tady všichni začali křížovat, že nejsou prostředky a že tady vakcíny nelze vyvinout. Tak já bych se pak zeptal, proč vláda dává peníze do výzkumu v této oblasti, když to nic nepřinese národnímu hospodářství? Nemáme tady ani vlastní farmaceutický průmysl, jediná česká velká firma je Bioveta, která dělá vakcíny a preparáty pro veterinární aplikace. Pak tady nemáme nic. Rozpadla se Lachema, všechno bylo skoupeno zahraničními firmami. Zentiva se teď prodává. Co nám tady zbylo? Když si vezmete, kolik bylo v Československu firem – Léčiva, Slovakoфарма, Lachema, byli jsme jednou z farmaceutických velmocí. Místo toho tady máme ohromný výzkumný potenciál, srovnatelný se špičkou ve světě, do toho se investovalo hodně peněz. Je to ohromná infrastruktura, jsou tady stále lidé, kteří umí v této oblasti pracovat. A jak je to využito pro to, aby tady k tomu byl paralelně farmaceutický průmysl, který to zhodnotí, a peníze, které se investují, zhodnotí, a znovu je prostřednictvím daní přivede do výzkumu? Ten tady neexistuje.

Je důležité, že je ve společnosti část lidí, kteří se postaví špatnému režimu, tedy nyní proti snaze očkovat mRNA vakcínami, protože jinak by společnost uvadla a upadla

Martina: Pane profesore, nedostatek informací vždy vede k nejrůznějším fámám, a třeba i k dezinformacím. Řekněte mi, co si mají počít lidé, kteří nejsou odborníky v medicíně ani v přírodních vědách, ale poslechnou si na internetu vyjádření experta Roberta Maloneho, který z mRNA vakcín, laicky řečeno, není nadšený, nebo si poslechnou o kanadské studii a o tom, co mohou v genech v těle udělat spike proteiny, a podobně? Co si mají tito lidé počít, když navíc z druhé strany je enormní tlak, a jak velmi eufemisticky říkal pan ministr, jde o negativní inspiraci pro lidi?

Jaroslav Turánek: Tito lidé se živí něčím jiným, a nemají čas proniknout do toho, není to jejich zájem. Od toho jsou tu odborníci, kteří z jejich daní konají odbornou činnost. Jako laik dostáváte úplně jiné informace, a podle toho, jak jste psychicky nastavena, si řeknete: „Oni nám lžou,“ a to mají v tomto případě pravdu. A pak je tady jiný typ lidí, já říkám mávátkáři, kteří tomu podlehnou, vezmou mávátko, půjdou do průvodu a budou říkat: „Ať žije 1.máj!“ Tito lidé projdou jakýmkoliv režimem a nesou dál život. Oni se přizpůsobí. Pro ně není výhodné stavět se proti režimu.

Ovšem kdyby tady nebyla část lidí, kteří se proti tomu postaví, tak to projde, a celá společnost časem

uvadne a upadne, protože ti, kteří se nesmíří a nepodvolí se, nakonec porazí falešný systém. Tady jsme 17. listopadu mávali, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. A co tady máme po sametové revoluci? Lži. Všechny ty aféry: doly, mostecká, OKD, těchto afér je plno. Věříte takovým vládám? Lidé jim nebudou věřit. Kór když to navíc přikází jarmarečným způsobem, tak se zatvrdíte. Zvláště když máte informace, že to není tak růžové, jak se říká.

Pokud jsou ve vakcínách proti covidu nanočástice grafenu, tak je potřeba zjistit, jak se tam dostaly. Náhodou při výrobě? Nebo to je záměr výrobců?

Martina: Pane profesore, jaké informace na sociálních sítích jsou vyloženy lži? Třeba co se týká toho, že ve vakcínách jsou nanoboty, a tak dále. Co myslíte, že už je opravdu za hranou?

Jaroslav Turánek: Tady je problém, že objektivní diskusi, která hledá objektivní pravdu, můžou tyto hoaxové věci poškozovat. Vezměte si, kolik tady bylo věcí, hoaxové teorie, a pak bylo jinak. Kolik bylo řečí o tom, že se vakcíny nebudou nařizovat, a teď v Rakousku nový kancléř jede. Mnoho lidí mi píše, jak to bylo, co si o tom myslím. Ať nezdržuju, poslali mi video z Ameriky, kde byl vyděšený reportér, vypadal jako vyděšený zajíček, a paní, která ukazovala v mikroskopu kovové kuličky, které spolu reagují. Já jsem se na to podíval, a hned jsem viděl, že to jsou rozostřené mikrobubliny, když je dáte pod sklíčko. Já jsem se mikrobublinami zabýval, a měli jsme s panem profesorem Neužilem projekt na jejich využití. Když dáte tyto mikrobubliny pod sklíčko a určitým způsobem zaostříte, tak vypadají jako kovové disky, a jak kapalina mírně proudí pod sklíčkem lampy, tak se pohybují, a na místě dotyku vzniká interference, a vypadá to, jako když jsou spojené tyčkami. To jsou ukázky toho, když někdo, kdo se v tom nevyzná, tam vidí nanočástice. Nejsou.

Pak jsou jiné práce, které ukazují obsah, který nelze bagatelizovat, a vypadá to jako šupinky grafenu. S tím jsme pracovali. Máme asi tři nebo čtyři publikace v renomovaných časopisech o uhlíkatých nanočásticích, a o jejich proinflačním účinku. A teď je otázka, jak se tam tady ten grafen, který byl prokázán i mikroramanovou spektroskopií, že to je struktura grafenu, dostal.

Martina: O čemž se také často mluví a spekuluje, a co bývá označováno za hoax.

Jaroslav Turánek: Ano, bývá to označováno za hoax. Akorát, že Japonci vrátili 1 600 000 vakcín Moderně, protože tam bylo něco, co tam být nemá. A tím se dostáváme k dalším věcem. Jistě jste zaznamenala v médiích problém v Baltimoru, kde se vyráběl Janssen, kde to zavřeli, protože to absolutně nesplňovalo kritéria výroby vakcín. Na tuto firmu byl velký požadavek na výrobu velkého množství vakcín, tak si pronajali všude možné nějaké výroby, kde to dělali. To je jedna ukázka.

U vakcín proti covidu nikdo nekontroluje jejich kvalitu, a zda v nich není něco špatného. Nanočástice grafenu ve vakcínách by mohly způsobovat v těle záněty a rakovinu.

Martina: To je ta ukázka, kde se ukázalo, že to nefunguje.

Jaroslav Turánek: Spousta lidí si dala Janssen, aby mohla cestovat, a teď jim ten papír zase seberou. Výjezdní doložka byla odebrána. A pak máte v Rakousku mRNA vakcíny. V Rakousku to vysvětlili tak, že to jsou kousky kovu, že je to oděrka z toho, jak se plní lahvičky. Kde je nějaká kontrola jakosti? Kde je výstupní kontrola? Zřejmě nikde. Takže to jsou objektivní věci, které nemůže zpochybňovat žádný popírač imunologie a výroby vakcín.

Martina: A je tam grafen? A co to může způsobovat?

Jaroslav Turánek: Existují práce, které to popisovaly. Univerzity se od toho odtáhly, ale

z mnoha různých pracovišť se ukazuje, že tam tyto částice jsou. Zase řekněme část, která nechce vakcíny, to bere jako velký argument proti. Já se snažím ty věci brát objektivně. Otázka je, a to asi je, když je prokázán, tak jak se tam dostal? Může se stát, že to tam někdo dal schválně, aby potopil konkurenci. Může se tam dostat proto, že to tam opravdu dávají, aby zvýšili zánět, a tím zvýšili účinnost vakcíny, což se mi nejeví moc pravděpodobné, protože kdo by si dovolil něco přidat do schválené kompozice? Nicméně, ať to je tak nebo tak, my se tím zabýváme, a našli jsme tam podobné částice. Ale otázka je, jak se tam dostaly. Dostaly se tam tím, že je tam někdo dal? Nebo jsou to částice, které se tam dostanou při zpracování?

Jak to poznáte? Grafen musíte vidět. Ve spektroskopii máme ještě další speciální přístroj nanocytometr, čili byste viděli frakci, která odpovídá grafenu. Když připravujeme vzorek pro mikroskopii, tak je tam spousta kroků, kdy se vám tam mohou dostat částice ze vzduchu, částice, které byly na mřížkách. To vše musíte krok za krokem zvážit, abyste nezačali tvrdit něco, co není pravda a co má dalekosáhlý dopad.

A jsme u další věci. Tady autority vědí, že v zahraničí tyto problémy byly. A tady se bude kontrolovat žrádlo pro psy, pro kočky, a kdo u nás kontroluje kvalitu vakcín, které dovážíme?

Sestavil jsem pro stát metody na zjišťování fyzikálních a molekulárně biologických obsahů vakcín proti covidu. Ale nikdo nám zatím neodpověděl.

Martina: Kontroluje to někdo?

Jaroslav Turánek: Nevím. Sestavil jsem seznam metod, postupů, jak komplexně tyto vakcíny charakterizovat. Něco si zkusíme, a čekám, jak nám nějaká státní autorita zadá analýzu, dodá nám neotevřené vakcíny dané šarže, tři od každé šarže, a bude u toho notář, který bude dbát na to, že do tohoto procesu nikdo nic nezanesl, a my provedeme analýzu. Provedeme ji z hlediska fyzikálních vlastností, a když to bude v pořádku, tak půjdeme dál na molekulárně biologické vlastnosti: Jestli tam je sekvence, která tam má být. Kolik je tam mRNA, a kolik je intaktní, a tak dále. To jsme schopni udělat.

Martina: Jak dlouho čekáte na odpověď?

Jaroslav Turánek: Zatím se nic neděje. Sehnali jsme zbytky vakcín, abychom vyzkoušeli metody, a tak dále. Ale pokud nám to nikdo nedá oficiálně, tak s žádnými výsledky nevyjdeme. Já bych byl rád, kdyby se potvrdilo, že je vše v pořádku a že jediné nebezpečí je v samotném proteinu, a v jeho expresi.

Martina: Dobře, ale ještě mi řekněte jednu věc: Vysvětlil jste, co by eventuálně dělal S-protein, spike protein. Ale co když je ve vakcínách grafen? Připusťme, když Japonci reklamovali takové množství vakcín, a Moderna si to vzala zpátky, že Moderna musela něco uznat? Co by znamenalo, kdyby v tom byl grafen? Ať už to bylo z jakýchkoliv důvodů?

Jaroslav Turánek: Zase, není grafen, jako grafen.

Martina: Je tam prostě grafen, člověče.

Jaroslav Turánek: Grafen má spousty modifikací. Je to nanočástice, která je obtížně metabolizovaná, prakticky nemetabolizovaná, už se z organismu nedostane. Všechny nanočástice, které nelze v organismu rozložit, a těch je celá řada, a jsou větší než 6, 8 nanometrů, se z organismu dostávají neskutečně pomalu. Už se nedají vyloučit močí, budou se někde kumulovat, a v místě kumulace bude docházet k neustálému lokálnímu zánětu. A protože je spolknou makrofágy, a nic

s nimi neudělají, tak makrofág časem zahyne.

Martina: Takže nádory, tumory, rakovina?

Jaroslav Turánek: Ano, dlouhodobý chronický zánět je jeden z faktorů, který přispívá ke vzniku nádoru. Pro velkou nanočástici je to něco jako mrtvé rameno, někde se to zastaví, hromadí, a v místě hromadění, v místě koncentrace nanočástice dojde k lokálnímu zánětu, a reaguje na to imunitní systém třeba dlouhodobým chronickým zánětem.

Jeden příklad z našeho výzkumu: Zkoumali jsme nanočástice zlata, které se používají jako kontrastní látka na zobrazování pomocí počítačové tomografie. Tyto nanočástice, to bylo zajímavé, perfektně fungovaly, a viděli jsme detaily cév, mozku a všude u myši. Viděli jsme, jak se kumulují v kůži. Myš zmodrá, pozorovali jsme to přes rok, a myš byla pořád modrá – v kůži zůstávaly nanočástice zlata. A z kůže se mohou pomalu dostávat tím, že se z vrchní vrstvy s odumřelými buňkami vyloučí, což je tak dlouhý proces, že je delší, než život myši. Takhle se bude chovat grafen. On se pomalu oxiduje a odbourává, ale je to tak pomalé, že ve srovnání s délkou života se to nedá srovnávat.

Pokud někdo navrhuje povinné vakcinování, tak by měl zajistit výzkum, který by zkoumal, že vakcíny jsou v pořádku. Ale to tady nikdo nedělá.

Martina: Jenomže se teď bavíme o zdravých dětech.

Jaroslav Turánek: Neříkám, že tam grafen je. To jsem neřekl.

Martina: Já to také neříkám. Jenom se bavíme o variantách.

Jaroslav Turánek: Jestliže tato věc unikne, tak bych čekal, že pokud někdo navrhuje povinné vakcinování, tak taky navrhne, a pro daňové poplatníky, kteří mají být podrobeni povinnému vakcinování, zajistí, že ty vakcíny jsou v pořádku. A dělá to někdo? To je otázka. Jestli to někdo z politiků poslouchá, tak ať na to odpoví. Já o tom nevím. A když si řeknu, co je potřeba pro to udělat, tak spoustu přístrojů tady je, a spoustu jich tady není.

Martina: Pane profesore Turánku, zmínil jste tady, že viry jsou naši trvalí soupeřníci a že s covidem už tady budeme navždy. Myslíte, že je opravdu nutné, že covid-19 už tady prostě bude? Nebo jednoho dne zmutuje v něco úplně neškodného, takzvaně vyvane? Když mluvím laicky.

Jaroslav Turánek: Vyvane vakcinační odpověď. Asi 30 procent respiračních onemocnění způsobují koronaviry, a drtivá většina nemá žádné následky. Tento virus je tu nový, přišel do nějakého prostředí, získal nějaké vlastnosti. Jsou tady těžce nemocní, jsou tady lidé, kteří na to umírají, to nikdo nepopírá. Otázkou je, jak se na to adaptuje populace. Jednou z adaptací, u které jsem původně moc neočekával, že k něčemu bude, a docela jsem se divil tomu epidemiologovi ve Švédsku, je to, že se populace v podstatě promoří. Ale to se pořád jenom perou protilátky. Podstatné promoření je takové, že čím dál víc bude mít paměťové T-lymfocyty, které reagují na nestrukturální proteiny tohoto viru.

Stále straší počtem nakažených, tedy pozitivně testovaných. Ale podstatné je, kolik lidí je nemocných. To je jediné důležité číslo. U chřipky se to nedělalo, a kdyby ano, tak uvidíte, kolik lidí bude pozitivních a bez příznaků.

Martina: Jak k nim přijdeme?

Jaroslav Turánek: Protože po několika vlnách bude mít čím dál víc lidí paměťové T-lymfocyty, které

jsou schopné poznat nakaženou buňku, a eliminovat ji. Většina epitopů není ze spike proteinu, ale právě z proteinů, které vůbec v tomto viru, v jeho struktuře, nejsou, a ty mu pomáhají, aby se mohl proliferovat v buňce, a tyto proteiny jsou v buňce částečně rozloženy, a ukazovány imunitnímu systému, na což reagují T-lymfocyty. Pravděpodobně se populace na tento virus musí adaptovat. A když se virus nebude mít vývojově kam posunout, tak na něj populace bude reagovat jako na ostatní koronaviry.

Ted' do naivní populace vstoupila nová verze koronaviru, tak v ní řadí, jak v ní řadí. Někdo nás neustále straší počtem pozitivně testovaných, a hned se pod to píše nakažených, a vypadá to děsivě. Ale podstatné je jenom to, kolik lidí je na nemocenské, a s jak těžkým onemocněním. Kolik je symptomatických lidí? A to je jediné číslo, ze kterého se musí vycházet. To ostatní, že jsou pozitivní, nemá vůbec žádnou relevanci. U chřipky se toto nikdy nedělalo, a kdyby se to u chřipky dělalo, tak uvidíte, kolik lidí bude pozitivních, a nebudou mít příznaky.

Martina: Pane profesore, nechci se dotknout někoho, kdo covid prožívá těžce, a měl s tím, nebo má, velké potíže. Ale přesto se i mnozí lékaři nechali v médiích slyšet, že kdyby se, obrazně řečeno, přechodně zakázaly televize a noviny, tak je v tu ránu po pandemii. Myslíte si to také?

Jaroslav Turánek: Když zakázete televizi a noviny, tak budete mít víc času na zajímavější věci, ale šíření viru to neovlivní.

Martina: Vy víte, jak to myslím.

Jaroslav Turánek: Vím, jak to myslíte. Poslechněte si psychology, co o tom říkají. Promluvte si s lidmi, jak tato omezení prožívají. Někdo je člověk, který nepotřebuje tolik kontaktu, a někdo je bez kontaktů, jako by nebyl.

Lidé jsou vládou a médii vyděšeni k smrti, mají takový strach, že zemřou, že jim musí být podávána sedativa

Martina: A strach je šířavý, a pro všechny oslabující.

Jaroslav Turánek: Můžu uvést víc příkladů: Naprosto zděšený zdravý člověk získal koronavirus, měl průběh s horečkou, bolesti jako u chřipky. A byl tak vyděšený, že si koupil oxymetr, a měl strach, že umře. Další byl v nemocnici hospitalizován ne proto, že by měl těžký průběh koronaviru, ale byl tak vyděšený, že musel mít pomoc psychologa, a musel dostat sedativa. To jsou věci, které do lidí vmasírovala média. Neznamená to, že musí do hospod, ale člověk nesmí být vyděšený. Každý den je šest, sedm článků plných naprostých zmatků. Vláda měla zachovat klid a rozvahu, a začít lidi léčit dřív, než se jim rozjede infekce tak, že mají spike proteinu tolik, že vyvolá těžký zánět v plicích, který dál prostupuje do mikrotrombóz.

Martina: Pane profesore, myslíte, že se někdy dozvíme pravdu o tom, co koronavirus ve společnosti opravdu napáchal, nebo co napáchala opatření proti němu? Nebo z toho zůstane guláš bez chuti bez zápachu, a že se nikdo nic nedozví?

Jaroslav Turánek: Dozvíte se někdy pravdu o OKD bytech? Pokud se tuto pravdu nějak nedozvíme, tak nám ji nikdo říkat nebude. V Orwellovi, nebo někde, jsem se dočetl, že demokracie je, když lidé vědí vše o vládě. A tyranie je, když vláda chce vědět vše o lidech. A všimněte si, kam to postupuje. Už jste všude monitorování, šmírování překročilo mez. Šmírují vás telefony, a myslíte si, že se jich lidé vzdají? Když chcete ošulit karanténu, tak telefon necháte doma, a jdete si nakoupit bez mobilu. Šmírování dosáhlo takového stupně, a většina lidí si to vůbec neuvědomuje.

Nikdy se nenechám povinným očkováním přitisknout ke zdi. Nebudou o mně rozhodovat lidé, kteří tomu nerozumí, a dělají to pro byznys. Ať mi naši hvězdu. Je potřeba se tomu postavit především kvůli mladé generaci, kterou chtějí vystavit něčemu, o čem nic nevědí.

Martina: Myslím, že to u nás velice hezky říkal pan Robejšek, že mladí lidé si myslí, že když mají u sebe smartphone, tak je to skvělé, a zatím mají u sebe donašeče a práškače. Pane profesore, vy jste se nevěnoval politice, celý svůj život jste věnoval imunologii a vakcinologii. Jaký máte pocit? Cítíte se, a teď nechci použít špatný termín, „zneuznaný“? Máte pocit, že jste nosil dříví do lesa, protože ve výsledku na vaše znalosti, a na to, k čemu jste došel, a čím byste chtěl přispět do diskuse a výzkumu, nikdo z lidí, kteří mají rozhodovací pravomoc, není zvědavý?

Jaroslav Turánek: Takto to vůbec neberu. Jak řekl Jack Nicholson v Přeletu nad kukaččím hnízdem: „Aspoň jsem to zkusil.“ Živili mě daňoví poplatníci, abych mohl dělat práci, která mě pořád ještě baví. A udělal jsem vše, co jsem v těchto podmínkách mohl. Mohl jsem odejít z bývalého ústavu dřív, a jít třeba do CEITECu, možná bych měl lepší podmínky. Ale teď mám zaměstnání, nechci dělat nějakou reklamu, pracuji jako hygienický ředitel výzkumu a vývoje. Děláme moderní věci, chceme navázat na tradici ÚSOLu, a dělat pracoviště, které bude na světové úrovni, a bude přínosem pro stát jak z hlediska ekonomického, tak pro obyvatele, to znamená vyvíjet a vyrábět tady bezpečné vakcíny. Dostali jsme k tomu určité prostředky, práce se zatím daří, nejsou tam zásadní problémy. Jestli se to podaří, budu spokojen a budu mít pocit, že veřejné prostředky do studia, do práce na Akademii a na Ústavu nebyly vyhozeny. Že jsem to zkusil a udělal pro to maximum. Jestli se to nepodaří, tak já už jsem víc udělat nemohl. Víc jsem neuměl.

Martina: Pane profesore, tato otázka není možná úplně fér, ale přesto se mi honí hlavou, tak ji řeknu. Co když bude očkování povinné, a my tady máme především dvě vakcíny, o kterých jsme se bavili? Co uděláte?

Jaroslav Turánek: Jak jsem říkal u pana Bartoše: Nikdy se nenechám přitisknout ke zdi. O mně nebudou rozhodovat lidé, kteří tomu nerozumí a kteří to dělají pro vlastní byznys. Ať mně naši Davidovu hvězdu. Je potřeba se tomu postavit. A nedělám to kvůli sobě, ale především kvůli mladé generaci, kterou chtějí vystavit něčemu, o čem nic nevědí. A kdo za to nese odpovědnost? Kdo nese odpovědnost za předchozích 41 let od roku 48 do 89? Nikdo. Na tom je to postavené. Nikdo nenese odpovědnost.

Martina: Pane profesore, moc vám děkuji za to, že jste to zkusil. Díky moc.

Jaroslav Turánek: Nashledanou.

[ZDROJ](#)